

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **V.D. P.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234, 739 51
Vyšní Lhoty
zastoupený Mgr. et. Mgr. Ing. Phan Kien Cuong, LL.D.
se sídlem Václavské náměstí 21/831, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25. 8. 2021 č. j. OAM-97/LE-VL17-VL14-PS-2021, o
zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2021 č. j. OAM-97/LE-VL17-VL14-PS-2021 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a podle odst. 5 téhož zákonného ustanovení byla stanovena doba trvání tohoto zajištění do 10. 12. 2021. Žalovaný vzal za prokázáno, že v případě žalobce se lze oprávněně domnívat, že jím podaná žádost o udělení mezinárodní ochrany má za cíl vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Žalobcova žádost o mezinárodní ochranu je tedy účelová ve snaze legalizace jeho pobytu a vyhnout se vyhoštění. Dle názoru žalovaného by v případě žalobce nebylo účinné uplatnění zvláštního opatření podle ust. § 47 zákona o azylu.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí prostřednictvím svého zmocněnce včasnou žalobu (adresovanou a doručenou původně k místně příslušnému Městskému soudu v Praze), ve které namítal, že rozhodnutí žalovaného nesplňuje náležitosti uvedené v ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť v něm zcela chybí řádné odůvodnění. Podle žalobce je napadené rozhodnutí z tohoto důvodu nepřezkoumatelné a nezákonné. Obsahem odůvodnění rozhodnutí žalovaného jsou podle něj obecná konstatování, u nichž není jasné, ke komu se vztahují a která nemají oporu v podkladech obsažených ve spise. Závěrečná věta odůvodnění je zcela nesrozumitelná a nedávající smysl. V odůvodnění rozhodnutí zcela absentují konkrétní skutková hodnocení, podklady a důvody jeho výroku a je tak v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Jeho zajištění podle napadeného rozhodnutí žalovaného je proto nezákonné. Dále žalobce v žalobě namítal, že skutečnost, že bylo vydáno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 2. 9. 2021 o jeho správním vyhoštění z území České republiky, není důvodem pro zajištění cizince ve smyslu ust. § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Toto rozhodnutí nesplňuje náležitosti ust. § 67 odst. 1 správního řádu, neboť z jeho výroku pouze vyplývá, že bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, avšak není z něj zřejmé, jakou povinnost žalobci ukládá. V další části žaloby namítal žalobce nezákonnost svého omezení na osobní svobodě v rozporu se zákonem o pobytu cizinců, v důsledku čehož podle něj je také nezákonné jeho následné umístění do „záchytného zařízení ve Vyšních Lhotách“, neboť není zákonný důvod pro „pokračování zajištění dle § 124 odst. 1, resp. dle rozhodnutí o zajištění č. j.: KRPA-216007-14/ČJ-2021-000022-ZSV, neboť rozhodně nemůže mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění“. Závěrem své žaloby žalobce upozornil na ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona o pobytu cizinců, dle něhož rozhodnutí nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince a navrhoval, aby soud vydal „bez jednání usnesení, kterým nařídí jeho propuštění na svobodu“.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021 č. j. OAM-97/LE-VL17-VL14-PS-2021 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Napadené

rozhodnutí přezkoumal přitom krajský soud podle ust. § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
- dne 23. 8. 2021 podal žalobce u Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách žádost o udělení mezinárodní ochrany;
  - dne 19. 8. 2021 vydalo Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodnutí, jímž byl žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěn za účelem správního vyhoštění a doba tohoto zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že dne 19. 8. 2021 kontrolovala hlídka Policie ČR v rámci pobytové kontroly na adrese Praha 4, ul. Chilská stanice MHD Opatov mimo jiné i žalobce, který uvedl, že nemá žádný doklad totožnosti. Lustrací bylo zjištěno, že žalobce nemá žádné oprávnění k pobytu na území ČR a že v době od 21. 5. 2019 do 11. 6. 2021 byl veden v evidenci nežádoucích osob. Podle protokolu sepsaného o výsledku žalobce z téhož dne žalobce uvedl, že je ženatý, má jednoho syna, přičemž manželka a syn jsou ve Vietnamu. Do České republiky přijel v roce 2017, v roce 2020 byl v Polsku, kde se zdržel 1,5 roku a následně přijel opětovně do ČR v červenci 2021. Cestoval po Evropské unii bez cestovního pasu, do ČR přijel na krátký výlet a poté se chtěl vrátit do Polska. Je si vědom, že mu bylo vydáno vyhoštění, ale myslel si, že to bylo pouze z České republiky. Bydlí u kamarádů na různých adresách; tyto adresy nemá, nikde nemá sepsanou nájemní smlouvu a za bydlení kamarádům neplatí. V České republice nemá žádný majetek ani žádné příbuzné a vyživovací povinnost. Ve Vietnamu má veškerou svoji rodinu, se kterou je v telefonickém kontaktu a chce se tam vrátit. V případě správního vyhoštění vycestuje dobrovolně;
  - dne 19. 8. 2021 vydalo Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort oznámení o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění žalobce na základě zjištění, že pobýval na území opakovaně bez platného oprávnění k pobytu a maří výkon správního rozhodnutí. Toto řízení bylo ukončeno rozhodnutím téhož správního orgánu ze dne 2. 9. 2021, jímž bylo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona o pobytu cizinců žalobci uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena v délce 4 roků (poznámka soudu, toto rozhodnutí nebylo obsahem správního spisu, avšak žalobce jej připojil ke své žalobě);
  - dne 8. 9. 2021 byl s žalobcem proveden pohovor k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Při něm žalobce jako důvod této žádosti uvedl dluh, který ve Vietnamu má z lidí z černých organizací a kteří zatelefonovali, že pokud je nebude splácet, bude mít problém a může být ohrožen na životě.
6. Žalobou napadeným rozhodnutím byl žalobce zajištěn podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle kterého ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení

pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkačského rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.

7. V daném případě žalobce označil jednoznačně napadené rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra České republiky ve věci svého zajištění podle výše citovaného zákonného ustanovení. Ve své žalobě však v podstatě opakovaně napadá nezákonnost rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 19. 8. 2021, podle kterého byl zajištěn za účelem správního vyhoštění podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Důvody nesouhlasu s tímto rozhodnutím měl žalobce možnost uplatnit v žalobě proti tomuto rozhodnutí a jejich oprávněnost nemůže krajský soud přezkoumávat v rámci tohoto řízení vedeného proti rozhodnutí o jeho zajištění, ke kterému přistoupil žalovaný poté, kdy žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany.
8. Proti napadenému rozhodnutí žalovaného žalobce namítal, že nesplnil náležitosti ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť podle jeho názoru toto rozhodnutí neobsahuje řádné odůvodnění, neboť jeho obsahem jsou konstatování, která nemají oporu v podkladech obsažených ve spise. S touto žalobní námitkou, která je na hranici přezkoumatelnosti, krajský soud nesouhlasí. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění správního rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků tohoto rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Těmto požadavkům žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela dostál, když v něm poukázal na dosavadní nelegální pobyt žalobce na území České republiky, na to, že mu bylo dne 21. 5. 2019 vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, které nerespektoval a z Evropské unie nevycestoval a dne 19. 8. 2021 bylo zahájeno další správní řízení ve věci jeho vyhoštění. Žalovaný dále uvedl, že žalobce v České republice nemá žádné rodinné příslušníky ani jiné osobní vazby, není hlášen k pobytu a přebývá u svých kamarádů na neznámých adresách. Neuvedl žádné překážky k vycestování do země původu a naopak výslovně uvedl, že se chce do Vietnamu vrátit. Žalovaný dále zdůraznil, že o udělení mezinárodní ochrany žalobce požádal až po svém zadržení Policií České republiky a že se lze oprávněně domnívat, že tato žádost byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu správnímu vyhoštění. V této souvislosti žalovaný poukázal na judikaturu správních soudů, podle které jsou zajištění podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu směřována k zabránění zneužití zákona podáním účelové žádosti o mezinárodní ochranu a vyhnutí se uloženému správnímu vyhoštění a rovněž zdůvodnil, proč v případě žalobce neuplatnil zvláštní opatření ve smyslu ust. § 47 zákona o azylu. V závěru odůvodnění se zabýval délkou zajištění žalobce. Napadené rozhodnutí tedy netrpí nedostatkem důvodů, který by zakládal jeho nepřezkoumatelnost. Pakliže žalovaný závěrem svého odůvodnění uvedl, že je žalobce zajištěn v souladu ust. § 46a odst. 1 písm. e) a § 46a odst. 4 zákona o azylu v zařízení pro zajištění cizinců s ohledem na výše uvedené důvody, nejdéle však do dne 10. 12. 2021, neshledává v tom krajský soud jako důvodnou námitku, že tato věta „je zcela nesrozumitelná a nedávající smysl“.

[Zadejte text.]

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 21. 10. 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce